

Blomster

UTGITT AV BLOMSTERVERNERS KLUBB

vennen

Nr. 1-2009
ÅRGANG 32

Styre og redaksjon

STYRELEDER

Signe Videm
Langårdsv. 6, 1404 Siggerud
Tlf. 99 27 19 47

SEKRETÆR

Hiltrud Hemmersbach
Marja Olsens vei 2, 1481 Hagan
Tlf. 67 07 95 44

KASSERER

Rita Amundsen
Nordlysvn. 4, 0484 Oslo
Tlf. 22 71 25 52

E-POST:

styret@blomstervenner.no

KONTONR. 7877 08 28529

Adresseforandring meldes til kasserer.

REDAKTØR FOR BLOMSTERVENNEN

Kenneth Ingebretsen
Prost Stabelsvei 265
2019 Skedsmokorset
Tlf. 916 16 593
E-POST: kenneth@devabotanica.com

REDAKSJONSMEDARBEIDERE:

Ståle Sørensen, Ebba Holmboe og
Tommy Tønsberg

Innhold

Styre og redaksjon	s. 2
Redaktøren	s. 3
En paradoksal forelskelse.....	s. 4
Fra tomt til hage i Østmarka	s. 6
Katten i kattebusken.....	s. 10
En trekkfugls liv.....	s. 12
Blomstervenners tur til Gøteborg.....	s. 14
Bokanmeldelse	s. 16
Medlemsider.....	s. 17
Planteportrettet	s. 20

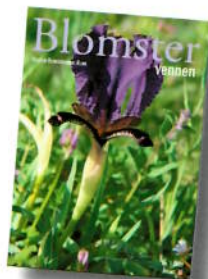

FOTO: *Iris paradoxa*
Dag Tjernshaugen

Blomstervenners Klubb

Oppdag hagen

Selv om et er vinter ute og faktisk en del snø mange steder, er det ingen unnskyldning til ikke å oppdage hagens andre sider. Vinteren gir en flott mulighet til se skjønnheten i grener, frø og ja faktisk blomster. Marskrossved (*Viburnum farreri*) og trollhassel (*Hamamelis mollis*) står ute og blomstrer nå, trass i kulden, og de har en fantastisk duft! Mange lønner har nydelig bark, mens stauder og gress har fine frøhoder. Så har du mulighet til å gå ut i egen hage eller besøke en park eller botanisk hage, er det vel verdt turen.

Mange bruker denne tiden til å planlegge hagen og kjøpe inn frø. Noen har også kanskje meldt seg på frøbytte her i Blomstervenners Klubb. Føler du at du trenger litt

inspirasjon til å sette i gang, kan du lese formannens artikkel 'Fra tomt til hage' Den har i hvert fall gitt meg innspill fremover.

Så nå klør det i fingrene etter å kunne sette spaden i jorda for å bli møkkete under neglene igjen..... gleder meg!

Kenneth Ingebretsen

Prunus serrula

Hamamelis mollis

Viburnum farreri

En paradoksal forelskelse

TEKST OG FOTO: DAG TJERNSHAUGEN

Etter nok en lang og opplevelsesrik dag dedikert til flora og fauna hadde vi omsider funnet fram til overnattingsstedet for å spise og hvile ut; min gode venn Herman, min datter Isabel og jeg. – Vi befant oss i Armenia. Herman hadde gjort turen to ganger tidligere, men uten anledning til fri botanisering. På denne turen var det ingen hindringer, og allerede de første dagene hadde rukket å bli kapitler til et botanisk eventyr.

Vi hadde forberedt oss som best vi kunne; den botaniske litteraturen som omhandler søndre Kaukasus, er enten sparsom eller lite tilgjengelig. En av planteslektene jeg sterkt håpet

å treffe på turen, var *Iris*; spesielt i seksjonen *Onocyclus*. Flere arter finnes i området: *I. elegantissima*, *I. iberica*, *I. lineolata*, *I. lycotis* og *I. paradoxa*, alle utrolige kreasjoner jeg tidligere bare hadde drømt om å få se.

I Jerevan forhørte vi oss med en botaniker om mulighetene. All villighet til tross, vi forsto ingen av hans språk og han ingen av våre, så utbyttet ble beskjedent. Men ved hjelp av fotografier, tegnspråk og et innklemt russisk ”njet” og ”da”, fant vi svar på noen av våre spørsmål, for eksempel: ”Ja, her finnes *Onocyclus*”, men, ”nei dere får ikke se dem, det er *Iris paradoxa* ved Sevansjøen

for sent i sesongen!”

Natten skulle altså tilbringes i en liten utleiehytte på bredden av Sevansjøen, 2000 m over havet. Etter middagen ønsket mine reisefeller å koble av. Jeg klarte ikke å gå til ro. Omgitt av en verden hvor alt var nytt og ”uoppdaget”, kriblet det i armer og ben, og hjertet slo i valsetakt. Jeg valgte å strekke døgnet videre og gikk ut i den varme kvelden. Jeg så meg ut en bakkekam mot nordvest. Solstrålene lå lavt over høydedragene som dannet grenselandet mot Georgia. Fint tidspunkt å fotografere på. Og hvilken en fred!

Tidligere på dagen hadde vi noen mil unna oppdaget avblomstrede iris, små planter med mattgrønne, sigdformede blader og tykke røtter. Ikke noe imponerende syn, men likevel, minst to forskjellige arter tilhørende *Onocylus*-seksjonen. Senere fant Isabel, ikke så lite stolt, også planter med halvvisne blomster, nok til å identifisere dem som *Iris paradoxa*. En av mine drømmer var dermed nesten oppfylt.

Nå klatret jeg oppover de urtekledde bakkene, ennå solvarme og duftende av erteblomster, salvie, malurt og høyreiste skjermplanter; mange kjente slekter, men med fremmede representanter. For et eventyr! Solen

lå lavt over åskammen. Nedenfor drev gjeterne en bøling hjem for kvelden. En forsiktig varm vind hvisket gjennom strå og blomster, og der - der stod den - *Iris paradoxa* - rakt opp av grusen, med store blåsorte fanner glinsende som silke i kveldssola.

Hjertet skiftet rytme fra valsetakt til jublende samba. Kvelden var min, og gleden ville ingen ende ta; for hvor jeg gikk og snudde meg, så stod de mørke silkeflaggene oppover i bakken. - En liten variasjon i klimafaktoren hadde forårsaket oppfyllelsen av min drøm.

Mine reisefeller ble ganske straks hentet ut av sin slumring i uvitenhet og opp i den etter hvert forgylte irisbakken, til felles floral fryd.

P.s. Det har slått meg i ettertid at denne forelskelsen i *Onocylus* er, - ja nettopp, paradoksal. Disse skjønnhetene hører knapt nok hjemme i min hage på Nesodden. Det er mulig å få tak i frø, og med mye strev og et alpinhus kunne jeg kanskje holde liv i noen planter over et tidsrom, men dette blir ikke mitt kunststykke. - Vi kan ikke ta i besittelse alt det vakre vi ser. Botanisk avstandsforelskelse er godt både for sjelefred og bevaring av floraen. Dessuten: ”Evig eies kun det tapte”

Fra tomt til hage i Østmarka

TEKST OG FOTO: SIGNE VIDEM

Mitt hageprosjekt i Østmarka i Ski kommune ble startet fra grunnen av for 8 år siden. Målet har vært å forvandle ca. 4 mål myr og gjengrodd slåtteeing til en innholdsrik hage som skal gjenspeile ulike biotoper på den nordlige halvkule! For mange høres det utrolig ut at vi fremdeles driver med anlegg, men sånn er det. Første tiltak var å drenere et myrlandt område som utgjorde halve feltet, dernest å fylle på masse. Utallige lass med fyllmasse, sand, grus, maskinkult, løs Leca, myrjord og kompostert hestemøkk er gått med til å lage et brukbart dyrkingsmedium og forme konturer som skal gi inntrykk av "berg og dal". Stein og stubber er også vesentlige elementer.

Det er aldri blitt laget en hageplan på papiret; utformingen ble snarere

Edraianthus pumilio (Eur)

til etter hvert som vi lærte stedet å kjenne og ideene utviklet seg. Det ble tidlig anlagt en "hovedvei" som slynger seg gjennom hele hagen for å gi god fremkommelighet, og det er nok denne som har lagt premissene for planløsningen.

En tidlig erkjennelse var at ethvert forsøk på å dyrke annet enn furu, gran og bjørk var dømt til å mislykkes uten stengsler mot rådyr og elg. Elektrisk gjerde rundt hele feltet ble en effektiv, men utrivelig løsning, og dette er gradvis erstattet av kvistgjerde og ugjennomtrengelige hekker av amerikahagtorn og gran.

Naturen selv er fremste forbilde for hagen, og øvrige prinsipper som følges, er økologisk dyrking og inndeling i geografiske områder. Japan, Kina, Sibir, Kaukasus, Europa,

Paeonia obovata (Japan)

Sanguinea canadensis 'Pleno' (N.Am)
Hepatica nobilis 'Flore Pleno' (Eur)

Convallaria majalis 'Albostrigata' (Eur)

Nord-Amerika og mer til, er representert. Min hovedinteresse når jeg står overfor en fristende ny plante, er hvor i verden den stammer fra! Det er nok mer krevende å beplante en hage på denne måten, og enkelte arter eller sorter som vil passe til komposisjonen, har stått på ønskeliste i flere år. På den annen side gleder det meg å skape "ekte" biotoper og plantesamfunn, og ofte finner jeg at plantene fra samme del av verden kler hverandre godt.

I tillegg ble det for noen år siden anlagt et skredbed for alpinplanter

Rhodiola rosea (Eur)

Onoclea sensibilis (N.Am)

og et lyngbed. Erfaringen med disse er så god at arealene ble sterkt utvidet i fjor og skal beplantes de kommende sesonger.

Europa-feltet er ikke påbegynt enda. Utformingen har jeg klart for meg i hodet, men det har skortet på tid til å realisere planene. I mellomtiden fungerer Europa som et lager for nye planter på vent til vokseplasser er ordnet i det riktige geografiske området.

Batteriet av kompostbinger for ulike materialer kalles *Næringsparken* og utgjør en viktig faktor for vellykket

Kirengeshoma palmata (Japan)

Acer negundo 'Aureovariegata' (N.Am)

økologisk dyrking. Her produseres spesialmediene som skal sikre plantenes vitalitet: løvkompost, kvernet bar, kjøkkenkompost med lav pH, en kalkrik blanding med eggeskall, hestegjødsel, plengress-sandblanding og egne binger for ugresskompost. Få arter gis næringstilskudd utover kompost, med unntak av alt som høstes. Grønnsaker, bærbusker og frukttrær får litt ekstra hønsegjødsel.

Jeg har mine allierte som hjelper til med å holde skadedyr i sjakk, og det passes godt på fugler, frosk, pad-

Asclepias tuberosa (N.Am)

der, edderkopper, rovbiller og rovinsekter. Viktigste tiltak mot ugress er håndlukning og dekking, og det må innrømmes at ugressbekjempelse tar mye tid. Når grunnlaget er gammel eng, vil det finnes spiredyktig frø i jorda i mange år.

For øvrig kan nevnes at hagen ligger i sone H5, med de fordeler og utfordringer som det medfører. Jeg går ikke av veien for å prøve trær, busker og stauder som oppgis å være mer varmekjære enn at de skulle kunne dyrkes her. Det krever mye foranstaltninger, men er verdt innsatsen.

Euonymus planipes (Japan og Kina)

Katten i kattebusken

TEKST ELIN CONRADI

Hagen gir flere gleder og opplevelser enn bare blomster!

En vinter var det en elgku med kalv som lå og hvilte fredelig nede i hagen, en sensommer var det alle sommerfuglene i en *Ligularia*, en høst var det flokken kjøttmeis og blåmeis som høstet de røde fruktene på en *Cotoneaster*, og munkene som snappet frøene på dingel-dangelbusken. I fjor, hele sommeren i fjor, var det kattenes tur.

Naboen har en stor, langhåret og gråmelert katt som besøkte oss jevnlig. Spesielt tidlig på sommeren satt den ofte på rekkverket på verandaen hvor *Actinidia kolomikta* slyngtet sine lange nye skudd. Den bet over de nye bladskuddene. Den tygget, men jeg kunne ikke se om den virkelig spiste, eller bare smakte. Årsregnskapet over skuddenes lengde, fortalte oss at den klippet av flere meter lange skudd. Til og med ut i oktober kom den og tok seg noen smakebiter. Da hadde den allerede beskåret busken kraftig, men lysten var der fortsatt. Vi har opplevd at katter i stor glede har rullet seg i avklippede grener, men i fjor var det påfallende hvor karakteristisk det norske navnet kattebusk er. Ved siden av kattebusken står en annen

Actinidia, men den fanget ikke interessen. Hvorfor er katter så glad i denne planten?

Etter mye leting har jeg funnet ut at katter kan være narkomane. Det viser seg at kattemynte og kattebusk inneholder et hallusinogent stoff – nepetalactone. Et afrodisiakum, som gjør dem ville og glade når de lukter på planten. Stoffet fungerer slik som marihuana virker på visse mennesker. Det skal også ha mange likhetstrekk med hunkatters urin. Hankatter reagerer sterkere enn hunkatter, og eldre katter kan bli helt elleville og hopper og spretter.

Alle som har en hann-kattebusk vet at den byr på andre gleder også. Den "blomstrer" to ganger. De nye bladene som kommer i slutten av mai, blir langsomt hvite fra spissen. Så kommer mengder hengene hvite blomster, som er gjemt under bladene. De dufter deilig, og egentlig burde kattebusken sees nedenfra. Som ofte i naturen er det hannen som er den mest fargerike. Etter hvert går det hvite over til rosa og senere på sommeren trekker det rosa seg tilbake, slik at busken blir grønn igjen før den feller bladene.

Vår kattebusk ble plantet i 1947 ved foten av den 5 meter lange verandatrappen. Den benevnes som busk, men opptrer som slyngplante. Den er altså vel 60 år gammel og nesten 10 meter lang. Den skyter hver år opptil 4 meter lange skudd. I juli er trappen nesten ikke fremkommelig, og vi må klippe oss vei oppover!

En verandatrapp varer ikke evig, og vår måtte fornyes to ganger, i 1974 og i 1990, og følgelig måtte kattebusken skjæres ned. Begge ganger ble det gjort senhøstes, for den blør sterkt fra kuttene og kreftene bør spares til våren. Bare 2 meter av busken ble stående igjen. Begge beskæringene gikk bra, og neste år strakte den sine lange skudd langt oppover rekkverket.

Kattebusken er den sterkeste og fineste slyngplanten jeg vet om. Den krever imidlertid sol og god plass, kanskje kan den dekke en fylling eller steinrøys?

Actinidia kolomikta kommer fra Øst-Asia. Slektsnavnet kommer fra gresk *actis* som betyr stråle og viser til at griffene sitter radiært, som eikene i et hjul. Når man først er ute og leter på nettet, dukker det opp overraskelser. Man henvises videre

Rødkattebusk (*Actinidia kolomikta*)

og videre og plutselig glemmer man hvor opprinnelig var. Jeg har funnet mye mer om katteplanter, men skal nøye meg med noen få glimt.

Det er nemlig flere planter med stoffer som påvirker katter: Legevedelrot (*Valeriana officinalis*), bukkelblad (*Menyanthes trifoliata*), Krossved (*Viburnum opulus*) og *Campsis radicans* for å nevne noen. Til og med flere av de store kattedyrene i Afrika har reagert på disse stoffene. I tillegg har det vist seg at man finner stoffer som nepetalactone og actinide hos arter av maur og andre insekter. Det er uten tvil en spennende verden vi lever i!

En trekkfugls liv

SKREVET AV: ANGELICA DANIELSEN

I midten av september begynner det å krible i "vingene" til en trekkfugl. Kollegene i luften samler seg. Villgåsen høres med sine hese rop. Og gartneren ser med vemod at høstens siste fargeeksplosjon mister sin glans. Og da tenkte jeg i mange år: 6-7 måneder uten å få den berømmelige mørke randen under neglene og lukten av jord og blomster, og sank ned i en trist vinter"blues". Da hjalp verken noen potteplanter eller de flotte katalogene fra gartneriene.

Og en dag kom beslutningen: gjør som trekkfuglene og ta til vingene! Og med en liten hage i middelhavsklima er vinterdepresjonen som blåst bort.

Gjennom den stekende varme sommeren sørger et automatisk vanningsanlegg for at trærne og blomstene greier å overleve, og når jeg kommer tilbake, venter en blomst-

rende urskog på meg!

I år var det *Bignonia ricasoliana* som hadde overtatt hagen fullstendig. 7-8 m lange ranker med vidunderlige klaser av store rosa klokker dekket det meste. Alle de andre plantene strevde fortvilet å strekke seg etter lyset. Pelargonianaene lå opp til 1½ m lange, utover grusen. *Pelargonium* 'Pine' strakte seg nesten 2 m opp. En del hadde nok gitt opp, men ble straks byttet ut med nye stiklinger som hadde fulgt med trekkfuglen sydover. Og etter en radikal oppryddingsøkt ser hagen igjen pyntelig og stelt ut. Og nå, midt i november, blomstrer foruten 2 typer *Bignonia* (s.o. og *B. capensis*), *Bougainvillea* med sine purpurfargede blomsterklaser (enkel og fylt), blyurt (*Plumbago capensis*) med sarte, himmelblå blomster, *Lantana camera* i gul og rød, en del av de botaniske pelargonianaene og en

rosa *Chrysanthemum* som overlevde og står i overdådig flor. En gruppe røde, hvit og blå petuniaer sørger for litt nasjonalromantikk. Den sentblomstrende *Narcissus serotinus*, som vokser vilt utenfor i Campoen og er hentet inn, er akkurat avblomstret, men fresia, iris og andre løkblomster er allerede på vei og varsler våren i februar/mars. Også *Ophrys speculum* og villgladiolene (også reddet fra utbyggerne på campoen) er på vei opp av jorden.

Appelsintreet har ikke mange, men store frukter i år og begynner å vise farge. Noe virkelig å glede seg over i juletiden, for maken til søte og saftige appelsiner får man nok ikke i en norsk butikk.

Araukariaen har ikke bare overlevd en brutal nedskjæring i forfjor (den holdt på å bli alt for stor i den lille hageflekken,) men har fått nye grener selv på den nakne stammen – det skal bli fine juledekorasjoner til sjømannskirkens julebasar! Og selve treet blir hagens juletre.

Ja og så var det *Washingtonia*-palmen da. 35 nye vifteblader måtte kuttes av igjen, selv om vi stengte vanntilførselen i våres. Den bare vokser og vokser.

Og så hadde jeg nesten glemt den røde pasjonsblomsten (*Passiflora x racemosa*) som kom for 5 år siden som en liten stikling flygende fra Norge. Også denne må tuktes hardt hvert år fordi rankene fort blir 10m lange. Den blomstrer også nå.

Rosene har tatt en liten pause i min hage, men til jul er de nok i gang igjen. Men langs hovedveien står en lang rad av en ukjent rød rose og blomstrer overdådig til min store glede når jeg kjører forbi.

Så er det noe rart at et gartnerhjerter er i den syvende himmel når man bare kan fortsette med å pusle med jord og planter selv om bare er liten (men innholdsrik)?

Og kommer våren og svalene gir beskjed at det er tid til å fly nordover igjen, setter jeg vanningsanlegget på og gleder meg til å møte de første løkblomstene i mitt norske hageparadis.

Års-syklusen er i gang igjen.

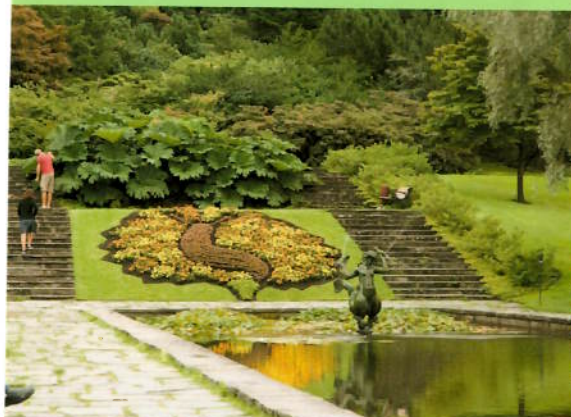
Blomstervenners sommertur

FOTO: SIGNE VIDEM OG
JORUN THARALDSEN

I august 2008 hadde blomstervenners Klubb en tur til Sverige. Her viser vi noen bilder fra turen.

Botanisk hage i Gøteborg

Gunnar Kry

Conny Assarson

Peter Korn

Bokanmeldelse

Ole Jonny Larsen:

De store plantejegerne - Historien om hvor hageplantene kommer fra.

268 sider. Norsk tekst.

Paperback. Licentia forlag,

Man skal ikke lese mye hagelitteratur før navnene til en eller flere av de store plantejegerne blir nevnt under omtale av en eller annen spesiell plante. Som regel blir plantefinnerens navn kun nevnt i forbiarten og uten noe særlig mer informasjon. Når en har opplevd dette nok ganger, oppstår et behov for å få vite litt mer om de personene som har bidratt til det store mangfoldet av planter vi i dag kan velge blant i våre hager. Ha denne boka i nærheten og slå opp neste gang navnet på en plantejeger dukker opp!

Da jeg startet lesingen av boka, ble jeg litt forstyrret av fontvalg og linjeavstand. Både tekst og linjeavstand er større enn vanlig, og er ved første blick ikke helt tiltalende. Dette glemte jeg imidlertid så snart jeg var kommet i gang med lesningen, og folk med lesevaner vil sikkert sette pris på at boken er lettlest. Teksten er pakket med store mengder informasjon, nesten for mye å forholde seg til i en sammenhengende gjen-

nomlesning. Som oppslagsbok, eller med lesningen spredd over et lengre tidsrom, blir det lettere å fordøye all informasjonen. Noe av tekstmaterialet er tidligere publisert i Lapprosen, Norsk rhododendronforenings medlemsblad.

Boka kan varmt anbefales alle som vil vite mer om personene som - ofte under store personlige forsakelser - bidro til dagens omfattende utvalg av planter.

Styreleder har ordet

Vi skriver 2009, dagene begynner allerede å bli litt lengre og vi stiller med nytt styre i Blomstervenners klubb. Styret takker for tilliten og lover å gjøre sitt beste for å bevare en livskraftig klubb, også i disse tider da foreningslivet generelt sliter med sviktende medlemstall. Verden er inne i en finansiell krise som også merkes her i landet, men det skal forhåpentligvis ikke sette noen demper på hageleden. Tvert imot, det er i vanskelige perioder i livet at det å stelle med planter, få det til å spire og gro og skape noe vakkert har vist

seg å være den beste mentalhygiene. Denne erkjennelsen brukes i dag terapeutisk, og forskerne kan fortelle at å rote i jorda og ferdes i det grønne, trigger belønningssenteret i hjernen. Blant oss Blomstervenner er det mange som tilhører kategorien "hekta på hage" eller plantaholic som engelskmennene uttrykker det. Det er fordi vi erfarer at det gjør oss godt, får fram engasjement, forventninger og små lykketimer, gir fred i sjelen. Med det vil jeg ønske alle et Blomstrende Nytt År!

SIGNE VIDEM

Gruppefoto fra turen til Sverige i august 2008.

Møter

.....

MANDAG 23. FEBRUAR KL. 19.30

Plantejegerne

v/Ole Jonny Larsen

Ole Jonny Larsen er velkjent som foredragsholder hos oss, denne gangen vil han fortelle historien om de store plantejegerne, som han har brukt nesten tre år på å samle stoff og skrive bok om. Disse såkalte plantejegerne har også sine historier. De går hundrevis av år bakover og har kapitler om slit og savn, entusiasme og berømmelse, dramatikk og død. Plantejegerne er ukjente for de aller fleste, men planter som de brakte hjem, finnes i hver eneste hage i Norge og andre vestlige land.

Ole Jonny tar med bøker for salg.

.....

MANDAG 23. MARS KL. 19.30

En trädgård i mina ögon, och kanske i dina?

v/Conny Assarsson

Conny Assarsson er kjent i Blomstervernens Klubb for sin innsats i Hedis hage, som han har holdt foredrag om hos oss tidligere, og flere av oss fikk gleden av å besøke hagen til Conny og Marianne under fjorårets Gøteborgstur. Denne gangen blir det et litt annerledes foredrag, med personlige betraktninger om planter, hager og mennesker, om det å se og oppleve både store og små ting i hagen og naturen.

.....

MANDAG 27. APRIL KL. 19.30

Hagens juveler - planteskatter vokser ikke på trær

v/Tommy Tønsberg

Tommy Tønsberg er ansvarlig redaktør av Norsk Hagetidend og tidligere styreleder i Blomstervenners Klubb. I dette foredraget får vi stifte nærmere bekjentskap med en del stauder og løk og knollvekster som ikke er av de aller vanligste. Noen slekter som vil omtales er: *Anemone*, *Anemonella*, *Hepatica*, *Trillium*, *Fritillaria*, *Cypripedium*, *Glaucidium* og mange flere.

Møter fremover

6. juni - plantebyttemøte

.....

MØTESTED:

Møtene holdes i Vesttre Aker menighetshus, Ullevållsveien 117 B, hvis ikke annet er nevnt. Møtene starter normalt kl. 19.30 og biblioteket er åpent fra 18.30.

.....

Hjelp ønskes til hagemessen på Lillestrøm

17.-19. april er det Hagemesse på Lillestrøm. Norges Varemesse har lovt en ren hagemesse i år, fri for utstillere som ikke har noe med hage å gjøre. Hageselskapet organiserer en informasjonsgate hvor frivillige organisasjoner kan stå, og Blomstervenners Klubb har fått gratis standplass.

Styret og en del frivillige skal bemanne standet, men det er fortsatt behov for flere som kan stå på standen og fortelle om foreningen.

Har du noen timer å avse enten fredag, lørdag eller søndag, ta kontakt med styreleder Signe Videm på Tlf. 99 27 19 47.

Planteportrettet

Fritillaria raddeana

Fritillaria raddeana kan best beskrives som den litt blyge lillesøsteren til keiserkrone, *Fritillaria imperialis*. Mens keiserkronen lyser på langt hold i knall gult eller oransje, er *Fritillaria raddeana* strågul med et stenk av grønt (Kanskje er det misunnelsens grønnfarge?). Den skal kunne nå opp i en meters høyde, men mine planter

stopper på en drøy halvmeter.

Den skyter svært tidlig om våren. Etter harde frostnetter ser den veldig medtatt ut, men etter noen timers tining er den like hel og uskadd. Arten kommer fra fjellområder rundt Det kaspiske hav, og mine planter står i nokså lett og varm jord.

TEKST OG FOTO: STÅLE SØRENSEN